

Obsah

Úvod (<i>Alan Bulava, Martin Eisenberger</i>)	10
1. Chronické srdeční selhání (<i>Martin Eisenberger</i>)	12
1.1 Definice srdečního selhání	12
1.2 Epidemiologie a prognóza srdečního selhání	14
1.3 Diagnostika srdečního selhání	15
1.3.1 Příznaky a známky srdečního selhání	15
1.3.2 Natriuretické peptidy	15
1.3.3 Elektrokardiografie	15
1.3.4 Echokardiografie	15
1.3.5 Rentgenový snímek srdce a plic	16
1.3.6 Magnetická rezonance	17
1.3.7 Koronarografie a ventrikulografie	17
1.3.8 Další vyšetřovací metody	17
2. Farmakologická a nefarmakologická léčba srdečního selhání (<i>Martin Eisenberger</i>)	19
2.1 Farmakologická léčba srdečního selhání	19
2.1.1 Inhibitory angiotensin-konvertujícího enzymu	19
2.1.2 Beta-blokátory	20
2.1.3 Antagonisté mineralokortikoidních receptorů	21
2.1.4 Diuretika	21
2.1.5 Inhibitor angiotensinových receptorů a neprilysinu	22
2.1.6 Inhibitor kanálu If	22
2.1.7 Blokátory receptorů pro angiotensin II	22
2.2 Nefarmakologická léčba srdečního selhání	22
2.2.1 Implantabilní kardioverter-defibrilátor	22
2.2.2 Mechanické srdeční podpory	24
2.2.3 Ortotopická transplantace srdce	25

2.2.4	Modulace srdeční kontraktility	26
2.2.5	Intraaortální balonková kontrapulzace	26
3.	Klinické studie podporující indikace	
	k zavedení srdeční resynchronizační léčby (<i>Martin Eisenberger</i>)	28
3.1	První klíčové studie	28
3.2	Studie pacientů s mírným srdečním selháním	29
3.3	Studie s echokardiografií	30
3.4	Studie pacientů s úzkým QRS komplexem	30
3.5	Studie pacientů ve třídě NYHA IV	31
3.6	Studie u pacientů s neischemickou kardiomyopatií	31
3.7	Studie u pacientů s fibrilací síní	32
3.8	Pacienti se srdečním selháním indikovaní k implantaci konvenčního kardiostimulátoru	32
3.9	Doporučené postupy pro srdeční resynchronizační léčbu	34
4.	Elektrická a mechanická dyssynchronie (<i>Martin Eisenberger</i>)	38
4.1	Elektrická dyssynchronie	38
4.1.1	Elektrická dyssynchronie při blokadě levého Tawarova raménka	39
4.1.2	Elektrická dyssynchronie při rozšířeném QRS komplexu s jinou morfologií, než je blokáda levého Tawarova raménka	41
4.1.3	Význam elektrické dyssynchronie při srdeční resynchronizační léčbě	41
4.2	Mechanická dyssynchronie	42
4.2.1	Atrio-ventrikulární dyssynchronie	42
4.2.2	Inter- a intraventrikulární dyssynchronie	44
5.	Anatomie koronárního sinu (<i>Martin Eisenberger a Alan Bulava</i>)	50
5.1	Anatomie žil srdce	50
5.2	Základní skiaskopické projekce koronárního sinu	51
5.3	Embryologie žil srdce	52
5.4	Koronární sinus	52
5.5	Větve koronárního sinu	54
5.6	Brániční nerv	54
5.7	Abnormální anatomie koronárního sinu	55
6.	Zavedení levokomorové elektrody	
	pro srdeční resynchronizační léčbu (<i>Alan Bulava</i>)	58
6.1	Kanylace koronárního sinu	59
6.2	Venogram koronárního sinu	62
6.3	Zvolení vhodné cílové větve	65
6.4	Výběr a zavedení levokomorové elektrody	67
6.5	Extrakce zaváděcího instrumentária	70

7. Typy a triky při implantaci levokomorových elektrod (Alan Bulava)	73
7.1 Obtížná kanylace koronárního sinu.	73
7.2 Zdánlivá absence vhodné laterální větve koronárního sinu.	77
7.3 Stimulace bráničního nervu	80
7.4 Opakované dislokace levokomorové elektrody	82
7.5 Stenóza cílové větve koronárního sinu nebo stenóza podklíčkové žíly při upgradu	84
8. Komplikace endovaskulárního zavádění levokomorových elektrod (Alan Bulava)	92
9. Chirurgická implantace permanentních epikardiálních elektrod (Aleš Mokráček)	99
9.1 Konkomitantní procedura.	99
9.2 Samostatný výkon.	100
9.3 Výběr místa implantace.	102
9.4 Komplikace, rizika, nevýhody	103
10. Specifika srdeční resynchronizační léčby u vrozených srdečních vad (Jan Janoušek)	105
10.1 Výskyt dyssynchronie u pacientů s vrozenými srdečními vadami	105
10.2 Patofyziologie elektromechanické dyssynchronie u pacientů s vrozenými srdečními vadami	106
10.3 Klinické studie u pacientů s vrozenými srdečními vadami	106
10.4 Technické aspekty implantace u pacientů s vrozenými srdečními vadami	108
10.5 Indikace resynchronizační léčby u pacientů s vrozenými srdečními vadami	108
11. Programování přístrojů pro srdeční resynchronizační léčbu a elektrická optimalizace terapie (Ondřej Ošmera)	112
11.1 Principy nastavení stimulace, snímání a intervalů	112
11.2 Optimalizace AV a VV intervalu – základní principy.	114
11.3 Echokardiografické metody optimalizace AV intervalu	116
11.3.1 Maximalizace diastolického plnění levé komory	116
11.3.2 Maximalizace tepového objemu levé komory.	118
11.4 Echokardiografické metody optimalizace VV intervalu.	120
11.5 Přístrojové algoritmy k optimalizaci AV a VV intervalů	124
11.6 Alternativní techniky optimalizace AV a VV intervalů	125
11.6.1 Neinvazivní metody	126
11.6.2 Invazivní metody.	127
11.7 Ztráta biventrikulární stimulace.	127
11.7.1 Příčiny poklesu biventrikulární stimulace.	127

11.7.2	Identifikace příčin poklesu biventrikulární stimulace	130
11.7.3	Obnovení a zachování biventrikulární stimulace	132
12.	Přístup k nemocnému se suboptimální odpovědí	
	na srdeční resynchronizační léčbu (Přemysl Hájek)	135
12.1	Odpověď na srdeční resynchronizační léčbu	135
12.2	Hodnocení odpovědi na léčbu	136
12.2.1	Patofyziologické aspekty resynchronizační léčby a akutní hemodynamická odpověď	138
12.2.2	Ukazatele dlouhodobého efektu léčby	139
12.3	Strategie vedoucí ke zvýšení odpovědi na léčbu – preimplantační fáze	140
12.3.1	Výběr vhodného kandidáta na základě predikce odpovědi	142
12.3.2	Hodnocení mechanické dyssynchronie v predikci odpovědi	143
12.4	Strategie vedoucí ke zvýšení odpovědi na léčbu – perimplantační fáze	146
12.4.1	Oblast nejpozdější elektrické aktivace	147
12.4.2	Oblast nejpozdější mechanické aktivace	149
12.4.3	Poloha pravokomorové elektrody	151
12.4.4	Význam jizvy pro cílenou implantaci LK elektrody	151
12.5	Zobrazovací metody použitelné pro cílenou implantaci levokomorové elektrody	152
12.5.1	Echokardiografie	152
12.5.2	Zobrazovací metody nukleární medicíny	152
12.5.3	Magnetická rezonance a výpočetní tomografie	152
12.5.4	Multimodalitní zobrazovací metody	153
12.6	Cílená implantace s využitím zobrazovacích metod – perspektiva pro klinickou praxi	156
12.7	Přístup k nemocnému se suboptimální odpovědí na srdeční resynchronizační léčbu	157
12.7.1	Neefektivní biventrikulární stimulace – porucha uchvácení, nedosažení resynchronizace	159
12.7.2	Nedostatečný podíl biventrikulární stimulace	161
12.7.3	Suboptimální farmakoterapie srdečního selhání	163
12.7.4	Přidružená srdeční onemocnění	163
12.7.5	Přidružená onemocnění nekardiální	164
12.7.6	Režimová opatření	166
13.	Dálková monitorace u pacientů	
	se srdeční resynchronizační léčbou (Ondřej Ošmera a Alan Bulava)	173
13.1	Dálkové monitorování	173
13.2	Typy přenosů a monitorace	174
13.3	Součásti systémů pro dálkové sledování	175
13.4	Typy přenesených zpráv a hlášení	178

13.5	Detekce událostí v klinické praxi a ambulantní sledování po zavedení srdeční resynchronizační léčby.	180
13.5.1	Detekce neklinických událostí spojených s implantovaným systémem.	180
13.5.2	Detekce klinických událostí	184
13.6	Ovlivnění prognózy při použití dálkové monitorace	192
14.	Současné postavení sestry v managementu chronického srdečního selhání (Iva Šafaříková)	198
14.1	Role sestry ve vztahu k pacientovi	201
14.2	Role sestry ve vztahu k poskytování léčebné péče	201
14.2.1	Docílení optimální farmakoterapie	201
14.2.2	Náhlá srdeční smrt	202
14.2.3	Kvalita života	204
14.3	Role sestry ve vztahu k systému zdravotní péče.	205
14.4	Role sestry-specialistky v managementu srdečního selhání.	205
14.4.1	Edukační činnost.	205
14.4.2	Konzultační činnost	206
14.4.3	Výzkumná činnost	206
15.	K vydání připravili	211
16.	Souhrn	213
17.	Summary	214
18.	Seznam zkratk	215